

жението за борба срещу етническия противник като наследено и единствено бъдеще. Така в образа на хайдутина се появяват нови качества и в негово лице фолклорното съзнание намира новият герой, чийто функции все по - ясно се конкретизират. Точно определени са те в момковата молитва в един от текстовете. Смисълът на тази молитва е обезпечаване на наследеното право и задължение за защита на своите. Тази молитва мотивира образа на войводата - наследник на бащи и деди в правото и задължението да брани своите от злото. А „таз пуста турска робия“ представлява вариант на образа на злото, задействувал механизмите за само-защита. Опозицията добро- зло в хайдушкия фолклор в повечето случаи е с много ясно и категорично изразени параметри. Злото е „турската робия“, а срещу него са хайдутиът и хайдушката дружина, възплаващи представата за героично като начин на съществуване, наследявана от предците. Представа, която получава своите многовариантни проявления в хайдушкия фолклор.

Често в хайдушките песни опозицията женитба - хайдутство равна на антитезата стопанин - хайдутин е форма за обезпечаване на образа на хайдутина. Съдържателната връзка между двете страни на тази опозиция е задължителната степен на социална и възрастова зрялост. В текстовете е обозначено настъпилото време за женитба, но може да се предположи, че отказът от нея е не само заради борбата срещу робството като задължение на хайдутина и именно в този контекст да са съхранени остатъци от старо изискване, свързано със социализацията на момъка и посвещението му като член на мъжки съюз, чийто символичен образ може да се припознае в хайдушката дружина.

В един от текстовете, чрез варианта на мита за чудесното раждане,²⁰ в думите на новороденото дете, идеята за приемственост добива по - конкретен израз. Под силното влияние на възрожденските идеи в съчетание с наследените стари представи новороденият герой е натоварен с функцията да възвърне бащиното си царство, отивайки хайдутин при баща си войвода на дружина.